

Kahtlemine võimaldab ennast leida

Intervjuu abiturient Veiko Heibergiga

*Ole sa kui vägev tahad
ole president honduras
ole lääne näärivana
ole eastwood või banderas
ole hertsoginna nina
ole teletorn kui juba
aga oma sõpru
mina solvata ei eales luba*

See Veiko enda luuletus on sissejuhatuseks meie vestlusele, mille jooksul saab pildi ühest Jüri Gümnaasiumi abiturientidest.

Ütle, palun, viis märksõna oma klassikollektiivi kohta.

Lõbus, mitmenäoline, töökas, salliv ja mõis-
tapüüdev.

Kes Sa klassis oled, kuidas Sinusse suhtutakse?

Sallivalt suhtutakse. Olen reamees. Ma ei ütleks, et keegi teistest millegi poolest parem oleks.

Sina ja õppeained?

Matemaatika ei meeldi üldse. Kõik teised ained on OK. Kõige rohkem meeldib kehalise kasvatus-
tund, seal saab liigutada, füüsika on huvitav. Füüsikaga on suhe aupaklik ja meeldiv.

**Sul on tavalisest suurem lugemus, kas Sul kirjan-
duse tundides igav ei ole?**

Alati on, aga see pole sellepärast, et ma palju lugenud olen. See on sellepärast, et seal peab kons-
pekti tegema. Sellist asja ei viitsi teha.

Mis teemal Sa riigieksami kirjandi kirjutasid?

Teemal "Mida kaugemal tulevik on, seda ilusam ta on". Ma üritasin tõestada, et see on vale.

Kas on vahet pedagoogil ja õpetajal?

Siin oleneb, kuidas need sõnad enda jaoks väär-
tustad. Tegelikult ei ole ju pedagoogi ega õpetajat, inimesed on kõik. Mis vahe on ühel või teisel inime-
sel? Siis ongi see vahe, et üks on üks inimene ja teine on teine inimene.

Kui Sa pole tuupur ega laiskvorst, kes Sa siis oled?

Sõnadel "tuupur" ja "laiskvorst" on halvustav
alatoon. Ükski asi pole hea ega halb iseenesest. Ma ei saa ju öelda, et see õun on liiga õun või ta ei ole liiga õun. Ta on lihtsalt õun.

Missugused on Sinu põlvkonna noorte probleemid?

Narkootikumid. Kõige suurem probleem, mille
alla kõik koondub, on sotsiaalne kindlusetus-rahutus. Sa ei tea, mis sind ees ootab.

Noorteprobleem – sa ei ole leidnud mõist-
mist. Kohustus – sa ei ole enesega rahul.

Kas Sa tunned, et kool on ahistav?

Loomulikult on. Aga samas leian, et see on su
enda teha. Sa võid ennast ka vabana tunda. See oleneb
sinust endast.

Mis on mureks enne gümnaasiumi lõpetamist?

Eks see gümnaasiumi lõpetamine ongi. Ma tahan
minna Kunstiakadeemiasse kunstiteadust õppima. See on mõnusalt elukauge ja kindlasti on see väga
arendav.

Sina ja kirjandus?

Suhtun sellesse mõistapüüdvalt. Miks see nii on
kirjutatud ja mis ajendas? Ei saa öelda, et suhe oleks
väga sügav.

Sa ju ise kirjutad esseesid, luuletusi ja....

Kirjandus on üks kunstiliik ja kunsti ülesanne
minu jaoks on midagi edasi anda, mingit ideed,
mingit mõtet. Eks selle ümber kõik siis keerlebki, kui
ma loen või kirjutan. Suhe on teineteist otsiv, iseen-
nast otsiv.

Lemmikraamat või autor?

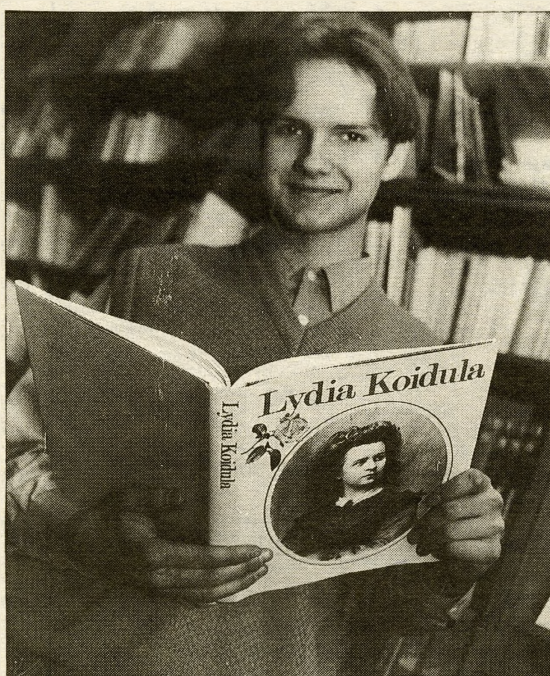
Kunagi oli mul kultusraamat, lihtsalt sellepärast,
et see oli niivõrd stiilne minu meelest. Seal olid ka
sellised meeldivad mõttetarad sees ja mulle kohu-
tavalt meeldis selle peategelase ellusuhtumine. See
raamat oli Luigi Malerba "Kodanik Koni". Mis on
mulle väga armas raamat, mida ma loen kohe, on
Pühakiri – Marcus Aureliuse "Iseendale".

Kumb on südamelähedasem – teater või kino?

Teater. Kunagi ma mõtlesin selle peale, miks?
Teatris saab inimest vaadata vahetult. Seal sa tunned,
et inimesed on tulnud välja näitlema. Siis on kindel,
et nad on selleks laval, et neid oleks tore vaadata.

Veiko ja kooliteater?

Ma läksin sellepärast, et tahtsin näidelda. Võib-
olla sellepärast, et midagi teha. Inimene peab midagi
tegema ju. Ma pean midagi tegema, sest kui ma
midagi ei tee, siis ma hakkam ennast põlgama. Ma
tunnen, et pole inimese eest väljas olnud.

**Nimeta kolm nähtust, mida Sa saaksid muuta ja
kolm nähtust, mida Sa muuta ei saa.**

See on väga kerge. Ma võin muuta selle mapi
asendit selle diivani peal, selle padja asendit diivani
peal ja oma jalgade asendit. Ma ei saa muuta päik-
setõusu, kuu keerlemist ja maa pöörlemist.

**Filosoofeer, palun, kolme märksõnaga: sünnid, sur-
mad, lõpud.**

Sünnid – sündimine. See on see, et sa hakkad
elama. Maailma tulemine. Surm. See on keeruline.
Ma ei oska seisukohta võtta. Kas ta on pelgalt
vaimse.... Surm on see, kui elu saab otsa. Sured ära.

Millesse sa usud? Jumalasse?

Ma ei usugi nagu millessegi. Jumal, seda on
kahtlane öelda. Jumal kui kõige looja. Jumal, kui võrd
ta eksisteerib, see sõltub sinust enesest, kui võrd ta
sinu jaoks eksisteerib. Jumal on selles mõttes inimes-
te jaoks, et kui poleks midagi elavat, siis poleks ka
Jumalat.

Mis tähendab Sinu jaoks armastus?

Üksvahe mõtlesin, et armastus on loodus meis
enestes. Dalai Laama on öelnud, et hea on sügada,
kui kuskilt sügeleb, aga veel parem on, kui ei
sügelegi. Ma siis mõtlesin ka, et armastust pole vaja.
Siis tuli selline periood, kus ma selles enam nii kindel
polnud ja siis jälle olin... Aga põhimõtteliselt võiks
öelda seda, et tegelikult pole see mingi probleem.

Inimene ja seksuaalsus?

Äärmiselt meeldiv asi. Kindlasti enamusel inime-
stel on vajadus selle järele. Täiesti normaalne ja
tervitatav asi. Aga mina isiklikult enesega seoses
pooldan kindlasti rohkem liberaalsust.

Kuidas Sa maailma näed, millise objektiivi läbi?

Maailma nägemisel on tavaliselt kaks võimalust.
Üks on tõeline nägemine, see meeldib mulle kogu-
tavalt, seda olen ma harva kogenud. Kui su aken on
väljapoole, kui sa oled iseeneses tardunud ja lihtsalt
näed mingi mõtte või emotsiooni või olukorra
ajendil. Kõige rohkem olen ma seda tunnet tundnud,
kui mind on tunnist välja visatud. Siis ma istun
kusagil tooli peal ja kõik õpivad ja ma vaatan aknast
välja- siis ma mõtlen niimoodi: "Kool on õppimise
koht". See on selline mõte, mis on väga vabastav. Sa
tunned seda, et sa oled iseeneses. Väärtused kaovad
ära. Kui ma lõpetan kooli, on hea, kui ei lõpeta, siis
on halb. Sa saad sellest vabaks. Aga kui sa vaatad
niimoodi aknast välja, su aken on väljapoole, siis sa
tunnetad, et sa ei pea mitte midagi tegema, et sa oled
ikkagi inimene. Sa oled vaba iseeneses. Sa pole
iseenesest hea ega halb.

Teine nägemisviis on selline, et aken on sisse-
poole. Sa tegeled iseendaga. Sa mõtled, sa harutad
nagu iseennast lahti. See on pidev tegemine, sest alati
on mingi tunne, mingi emotsioon, mingi... Proovid
sellest vabaneda, seda hoida...

Lõpetuseks tahaksin ma öelda, et kunagi ei tohi
olla milleski liiga kindel. Kahtlemine annab või-
maluse ennast leida.

Jüri Gümnaasiumi abiturienti
VEIKO HEIBERGI intervjuueeris ex- kooliõde
INGRID PUKK